

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECTIA CIVILĂ

Dosar nr. 92/119/2019

FORMA ANONIMIZATĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 05 Septembrie 2019

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Grefier

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de reclamantul în numele și pentru membrii de sindicat împotriva sentinței civile nr.273 din 18 aprilie 2018 pronunțată de Tribunalul Covasna în dosarul nr. 92/119/2019.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă avocat..... pentru apelantul reclamant , lipsă fiind intimatul pârât

Procedura de citare legal îndeplinită.

Grefierul susține referatul cauzei învederând modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare.

Instanța reține că apelantul reclamant a depus la dosar cerere de sesizare a ICCJ- Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiuni de drept și acordă cuvântul cu privire la întrunirea condițiilor pentru sesizarea ICCJ.

Avocat susține că în speță sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a cererii de sesizare a ICCJ- Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și se referă la starea de procesivitate, respectiv existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță, fiind dată de aceea că litigiul se afla în fața instanței de apel, ca instanță de ultim grad în procedura litigiilor de muncă - calcul drepturi salariale.

Totodată de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor coroborate ale art.139 al.1 lit.a, art.142 lit.s pct.3 Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal cu acelea ale art.18 al.1 Legea nr. 153/2017, respectiv a prevederilor art.157 al.1 și 2, art.142 lit.s pct.3 Legea nr.227/2015 privind C.fiscal cu acelea ale art.18 al.1 Legea nr.153/2017, depinde soluționarea pe fond a cauzei fiind necesar a se stabili dacă interpretarea coroborată a dispozițiilor art.139 al.1 lit.a, art.142 lit.s pct.3 Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal cu acelea ale art.18 al.1 Legea nr.153/2017 conduce sau nu la concluzia că indemnizației de hrană acordată salariaților bugetari din domeniul sănătății, începând din 01.01.2018, se cuprinde în baza de calcul al contribuției de asigurări sociale și de asemenea, dacă interpretarea coroborată a dispozițiilor art.157 alin.1 și 2, art.142 lit.s pct.3 Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal cu acelea ale art.18 alin. 1 Legea nr.153/2017 conduce sau nu la concluzia ca indemnizației de hrană acordată salariaților bugetari din domeniul sănătății, începând din 01.01.2018, se cuprinde în baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Pe de altă parte problema de drept invocată este veritabilă, concretizându-se atât în modalități diferite de interpretare a textelor de lege incidente, dar și în existența unor sincope în corelarea cu celelalte dispoziții legale în vigoare.

De reținut că problema de drept enunțată este nouă, consultarea jurisprudenței denotând că asupra acestei probleme de drept nu există o practică consistentă care să conducă la concluzia că ar exista o jurisprudență constantă și continuă în materia de referință, în baza unei interpretări unitare a textelor de lege incidente. Referitor la condiția noutății problemei de drept, aceasta decurge și din caracterul relativ recent al normelor supuse analizei.

În ultimul rând chestiunea de drept a cărei lămurire o solicită nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de

soluționare, conform evidențelor I.C.C.J. actualizate.

Instanța, în urma deliberării, apreciază că în speță sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art.519 Cod procedură civilă în vederea sesizării ICCJ cu pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, conform aspectelor învederate de către apelantul reclamant , fiind vorba de o problemă de drept nouă care nu a mai făcut obiectul unei alte statuări din partea instanței supreme, urmând ca în cuprinsul încheierii de sesizare să fie exprimată și opinia instanței cu privire la problema de drept pusă în discuție.

Prin urmare în raport și de dispozițiile art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă va dispune suspendarea judecării cauzei până la soluționarea chestiunii de drept cu care va fi sesizată ICCJ, conform încheierii de ședință de la această dată .

C U R T E A,

I. În urma deliberării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod de procedură civilă, constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curții de Casație și Justiție, având în vedere următoarele motive:

1. Prezentul complet de judecată este constituit la nivelul unei curți de apel și este investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță (apel), conform prevederilor art. 214 alin. 1 din Legea nr.62/2011;

2. De lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art.139 alin.1 lit. a, art.142 lit. 2 pct.3, art.157 alin.1 și 2 din Legea nr.227/2015 și ale art.18 alin.1 din L. nr.153/2017, referitoare la modalitatea de impozitare a indemnizației de hrană acordată personalului din sistemul sanitar, depinde soluționarea pe fond a cauzei.

Astfel, obiectul cererii de chemare în judecată formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâta se referă la obligarea pârâtului să procedeze la impozitarea doar cu 10% a indemnizației de hrană cuvenite membrilor de sindicat, începând cu data de 1.01.2018 și pe viitor, precum și la recalcularea drepturilor salariale ale membrilor de sindicat pentru care a fost promovată prezenta acțiune, începând cu 1.01.2018 și la acordarea diferențelor lunare reținute prin aplicarea unui tratament fiscal excesiv de 42,5% în ceea ce privește indemnizația de hrană.

3. Problema de drept enunțată este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

După cum s-a subliniat în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, cerința noutății este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări, chiar dacă nu recent intrate în vigoare, dacă instanțele nu i-au dat, încă, o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial ori dacă se impun anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat, de natură să impună reevaluarea sau reinterpretarea normei de drept analizate (Decizia HP nr.80/2017. Decizia HP nr.89/2019).

În speță, este vorba de un act normativ intrat relativ recent în vigoare, prin care s-a acordat indemnizația de hrană personalului din sistemul sanitar, iar această problema de drept nu a mai făcut obiectul unei analize și al unei dezlegări jurisprudențiale, neputându-se vorbi despre cristalizarea unei practici judiciare în această privință.

4. Chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. Expunerea succintă a procesului.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la Tribunalul Covasna, în data de 31.01.2019 sub nr. de dosar 92/119/2019, reclamanta a solicitat în contradictoriu cu pârâta să se dispună obligarea pârâtului să procedeze la impozitarea doar cu 10% a indemnizației de hrană, începând cu data de 1.01.2018 și pe viitor; obligarea pârâtului la recalcularea drepturilor salariale ale membrilor de sindicat pentru care a fost promovată prezenta acțiune, începând cu 1.01.2018 și la acordarea diferențelor lunare reținute prin aplicarea unui

tratatament fiscal excesiv de 42,5% în ceea ce privește indemnizația de hrană; precum și obligarea pârâtului la plata sumelor datorate, actualizate cu indicele de inflație, plus dobânda legală aferentă acestor debite, de la data scadenței și până la plata efectivă.

Prin sentința civilă nr. 273/18.04.2019 pronunțată în dosar civil cu nr. de mai sus, Tribunalul Covasna a respins ca fiind neîntemeiată cererea formulată de reclamantul, cu sediul în, în numele și pentru membrii de sindicat indicați în cuprinsul acțiunii, în contradictoriu cu pârâtul, cu sediul în

În considerentele acestei hotărâri s-a reținut în esență că la data de 1.07.2017 a intrat în vigoare Legea nr. 153/2017 care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice (și care a abrogat Legea nr. 284/2010). Acest act normativ a introdus dreptul angajaților bugetari la indemnizația de hrană.

În baza acestui act normativ, angajații bugetari din sistemul sanitar ar fi trebuit să beneficieze de indemnizația de hrană numai începând cu 1 decembrie 2018, la fel ca ceilalți bugetari. Însă, ca urmare a demersurilor întreprinse de la nivel național, guvernul a adoptat O.U.G. nr. 91/2017 din 6 decembrie 2017, pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 și publicată în Monitorul Oficial nr. 978 din 8 decembrie 2017. Prin această ordonanță de urgență, la art. 18 din lege au fost introduse două noi alineate, astfel:

- alineatul (5) care stipulează: Pentru personalul din sistemul sanitar care a beneficiat în anul 2017 de tichete de masă, indemnizația de hrană se acordă începând cu 1 ianuarie 2018, în cuantum lunar stabilit la alin. (1).

- alineatul (6) conform căruia: Indemnizația de hrană acordată potrivit alin. (5) nu va fi inclusă în anul 2018 la stabilirea limitei de sporuri prevăzută la art. 25 alin. (2)."

Ca urmare, în baza art. 18 alin. 5 și 6 din Legea nr. 153/2017 astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 91/2017, angajatorul pârât a acordat membrilor de sindicat indemnizații lunare de hrană începând cu 1.01.2018.

Până în luna mai 2018 angajatorul a aplicat asupra sumelor acordate cu titlu de indemnizație de hrană numai cota de 10% impozit pe venit (la fel cum proceda în cazul tichetelor de masă). Începând cu luna iunie 2018, ca urmare a clarificării modalității de impozitare prin adresele comunicate angajatorului pârât de către ANAF, Instituția Prefectului Covasna, Ministerul Sănătății, a aplicat asupra sumelor acordate cu titlu de indemnizație hrană și cotele de contribuții de asigurări sociale, asigurări de sănătate (în total un procent de 42,5%).

Sindicatul reclamant, potrivit susținerilor din cererea de chemare în judecată, este nemulțumit de aplicarea la sumele acordate cu titlu de indemnizații de hrană a cotelor procentuale aferente asigurărilor sociale și asigurărilor sociale de sănătate. Prin concluziile pe fondul cauzei, sindicatul a precizat că pentru acele sume angajatorul nu trebuia să aplice nici procentul pentru impozitul pe venit. Susținerile reclamantului sunt apreciate de instanță ca fiind nefondate.

Sumele încasate de membrii de sindicat cu titlu de indemnizație de hrană *intră în sfera noțiunii de drepturi salariale* conform art.160 Codul muncii care stipulează: „salariul cuprinde salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri”. Indemnizațiile reprezintă sume de bani plătite de angajator și care se adaugă la salariul de bază, formând împreună cu acesta și cu celelalte drepturi bănești acordate salariatului (alte indemnizații, sporuri, adaosuri bănești) venitul brut.

Din punct de vedere fiscal, aceste sume de bani acordate lunar membrilor de sindicat, reprezintă venituri asimilate salariilor conform art. 76 alin. 1, alin. 2 lit. s și alin. 3 lit. b din Codul fiscal, fiind supuse astfel impozitării și reținerii cotelor reprezentând contribuții asigurări sociale, asigurări de sănătate (sumele în speță intră în baza de calcul a impozitului pe venit și a cotelor CAS, CASS). De altfel, și tichetele de masă intrau în sfera veniturilor asimilate salariilor pentru care se reținea impozitul de 10%, în acest sens fiind prevederile exprese ale art. 76 alin. 3 lit. b din Codul fiscal.

Pentru sumele încasate de angajați și care să nu constituie venituri asimilate salariilor pentru care să se aplice impozitul pe venit, legiuitorul a prevăzut prin normă specială derogatorie o astfel de scutire. Astfel, alin. 4 din art. 76 Codul fiscal enumeră sumele care nu se impozitează. Este adevărat că la litera b din acest alineat se indică „drepturile de hrană acordate

de angajatori angajaților, în conformitate cu legislația în vigoare”, însă indemnizația de hrană nu intră în această categorie pentru motivele ce vor fi arătate în cele ce urmează.

S-a mai avut în vedere că guvernul României a adoptat OUG nr. 114/2018 prin care a completat Codul fiscal în sensul că la articolul 76 alineatul (3), după litera h) s-a introdus o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

"i) indemnizația de hrană și indemnizația de vacanță acordate potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare." Ca urmare, prin această completare, s-a stipulat în mod expres faptul că indemnizația de hrană *constituie un venit asimilat salariului* și intră în baza de calcul a impozitului pe venit.

Referitor la normele din Codul fiscal care reglementează baza de calcul a contribuțiilor de asigurări sociale, art. 142 stipulează:

„Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale următoarele:

r) biletele de valoare sub forma tichetelor de masă, voucherelor de vacanță, tichetelor cadou, tichetelor de creșă, tichetelor culturale, acordate potrivit legii;

s) următoarele avantaje primite în legătură cu o activitate dependentă:

3. hrana și drepturile de hrană acordate potrivit legii”.

Se constată că *legiuitorul face diferență între tichetele de masă și alte drepturi de hrană acordate potrivit legii* (deoarece cele două categorii sunt reglementate la puncte diferite din norma legală). Instanța de fond a apreciat că indemnizația de hrană nu intră în sfera „drepturilor de hrană” menționate de textul legal, indemnizația fiind o sumă de bani fixă, acordată lunar, în funcție de perioada lucrată în luna anterioară de angajat.

Reclamantul susține că numai din 1.01.2019, după apariția OUG nr. 114/2018 puteau fi reținute procentele pentru contribuțiile sociale deoarece numai prin acest din urmă act normativ legiuitorul a stipulat în mod expres reținerile contribuțiilor din indemnizația de hrană. Până la apariția OUG nr. 114/2018 nu ar fi existat temei legal pentru acele rețineri. Susținerea este nefondată deoarece conform reglementărilor legale din Codul fiscal, indemnizația intra în sfera noțiunii de drept salarial și constituia astfel baza de calcul pentru impozit și contribuțiile de asigurări sociale, astfel cum s-a arătat mai sus (art. 76 alin. 2 lit. s și alin. 3 lit. b, art. 139 alin. 1, art. 157 alin. 1 lit. a).

Veniturile din salarii și veniturile asimilate salariilor care nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale sunt cele la care legiuitorul face referire expresă prin art. 142 Cod fiscal și art. 157 alin. 2 Cod fiscal. Ca atare, câtă vreme nu există normă specială derogatorie prin care să se stipuleze excluderea sumelor încasate de angajați cu titlu de indemnizație de hrană de la includerea lor în baza de calcul a impozitului și a cotelor pentru contribuțiile de asigurări sociale, contribuțiile de asigurări de sănătate, aceste rețineri trebuie să fie efectuate.

De asemenea, tichetele de masă sunt bilete de valoare acordate de angajator către salariat, bilete care pot fi utilizate numai pentru achitarea mesei sau pentru achiziționarea de produse alimentare (conform art. 5 din Legea nr.142/1998, această lege fiind abrogată prin Legea nr. 165/2018). Prin art. 23 din OUG nr. 115/2004 se reglementa numărul maxim de tichete de masă de care putea beneficia lunar salariatul. Prin art. 18 din Legea-cadru nr. 153/2017 legiuitorul a introdus în beneficiul angajaților bugetari indemnizație lunară de hrană, acordată în formă bănească odată cu salariul și proporțional cu timpul efectiv lucrat luna anterioară. Această sumă lunară intră, astfel cum s-a arătat mai sus, în salariul brut, astfel că ea reprezintă un venit salarial care se impozitează prin cumulare cu veniturile salariale realizate în luna în care se acordă angajatului de către angajator. Totodată suma intră în baza de calcul a contribuțiilor de asigurări sociale și a contribuțiilor de asigurări de sănătate.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel reclamanta, susținând nelegalitatea sentinței, învederând că soluția instanței de fond este greșită prin raportarea indemnizației de hrană în sfera drepturilor reglementate de art.160 din C. Muncii deoarece în opinia sindicatului această reglementare generală privind elementele salariului descrie ca regulă toate elementele posibile ale unui salariu, în ceea ce privește termenul de indemnizație se apreciază că legiuitorul a avut în vedere acele indemnizații care reprezintă anumite sume de bani

acordate salariatului pentru responsabilitățile specifice unor funcții cum ar fi cea de conducere, de confidențialitate, fidelitate, etc, și nu cu privire la cea de hrană.

Soluția instanței de fond ar completa, în opinia apelantului, Codul fiscal pentru perioada 01 ianuarie-31 decembrie 2018 în ceea ce privește indemnizația de hrană deoarece doar prin OUG nr.114/2018 se reglementează regimul fiscal cu privire la această indemnizație de hrană, respectiv art. 157. alin 1 din Codul fiscal prin introducerea literei t și art.76. alin.3 prin introducerea literei i. Ca o consecință a acestui fapt se apreciază că legiuitorul doar de la 01 ianuarie 2019 a avut în vedere reținerea acestor contribuții reglementate, pentru perioada anterioară nu a existat o asemenea reglementare, beneficiari de indemnizație de hrană fiind doar cei din sănătate care au beneficiat de tichete de masă.

Soluția instanței de fond nu a analizat și aspectele arătate de sindicat cu privire la o altă măsură greșită luată de angajator pentru intervalul iulie-noiembrie 2018 când s-a dispus impozitarea acesteia cu 10% și cu 35% contribuțiile la fondurile sociale speciale și în plus încă 35% reprezentând contribuțiile nereținute în intervalul ianuarie - mai 2018 la fondurile speciale de sănătate și pensii, adică aproape integral valoarea indemnizației de hrană (aproximativ 80%). Această măsură a fost luată cu încălcarea prevederilor art.169-171 din Codul Muncii, reținerile făcându-se fără acordul salariatului în baza unor decizii ale angajatorului netemeinice și nelegale, aproximativ 80% din această indemnizație fiind reținută în perioada iulie-noiembrie 2018.

Soluția instanței de fond nu a ținut cont de situația discriminatorie cel puțin pentru lunile ianuarie-iunie 2018 creată la nivelul angajaților din spitalele județului Covasna unde doar la această unitate s-a aplicat acest regim fiscal excesiv, la altele această impozitare s-a făcut doar pentru intervalul iulie-decembrie 2018.

Pârâta a formulat întâmpinare în cauză, prin care a solicitat respingerea cererii de apel ca nefondată, întrucât indemnizația de hrană se plătește în bani și este acordată pentru timpul efectiv lucrat, acesta reprezentând un drept de natură salarială.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept.

Apelanta reclamantă a apreciat că o astfel de sesizare ar fi admisibilă deoarece problema de drept este veritabilă, concretizându-se atât în modalități diferite de interpretare a textelor de lege incidente, dar și în existența unor sincope în corelare cu celelalte dispoziții legale în vigoare.

De asemenea, apelanta reclamantă a susținut că dispozițiile legale în discuție trebuie interpretate în sensul că indemnizația de hrană nu trebuie cuprinsă în baza de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate întrucât dacă din punct de vedere fiscal, tichetele de masă erau venituri asimilate salariilor și acesta nu sunt impozabile, indemnizația de hrană este tot un venit asimilat salariului și aceste venituri sunt expres exceptate de la cuprinderea în baza de impunere a impozitului pe venit.

Intimata pârâtă nu și-a exprimat punctul de vedere.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată.

1. Redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Art. 139 alin. 1 lit. a din Legea nr. 227/2015:

Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, o reprezintă câștigul brut realizat din salarii și venituri asimilate salariilor, în țară și în alte state, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

#B

- a) veniturile din salarii, în bani și/sau în natură, obținute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situația personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile asupra cărora se datorează contribuția sunt cele prevăzute la art. 145 alin. (1) lit. a)”;

art.142 lit. s pct.3 din L. nr.227/2015

Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale următoarele:

...

3. hrana și drepturile de hrană acordate potrivit legii;

Art.157 alin.1 și 2 din L. nr.227/2015

Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, o reprezintă câștigul brut care include:

a) veniturile din salarii, în bani și/sau în natură, obținute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situația personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile din salarii cuprind salariile de bază sau, după caz, soldele funcțiilor de bază corespunzătoare funcțiilor în care persoanele respective sunt încadrate în țară, la care se adaugă, după caz, sporurile și adaosurile care se acordă potrivit legii;

...

t) indemnizația de hrană și indemnizația de vacanță acordate potrivit prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate sumele prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. d), art. 141 lit. d) și art. 142.

Art.18 alin.1 din L. nr.153/2017

Începând cu 1 decembrie 2018, ordonatorii de credite acordă obligatoriu, lunar, indemnizații de hrană reprezentând a 12-a parte din două salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată, cu excepția personalului Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției - Administrația Națională a Penitenciarelor, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale, precum și a personalului poliției locale care, potrivit legii, beneficiază de drepturi de hrană în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanței:

Prin Decizia civilă nr.692/Ap din 23.05.2019 a Curții de Apel Brașov, a fost respinsă cererea de apel declarată de către apelantul reclamant, în numele membrilor de sindicat în contradictoriu cu intimatul pârât, împotriva Sentinței civile nr.168 din data de 21.03.2019 a Tribunalului Covasna, pe care a păstrat-o.

3. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei:

Nu a fost identificată.

4. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Din punctul de vedere al completului de judecată, dispozițiile legale invocate ar trebui interpretate în sensul că sumele acordate cu titlu de indemnizații de hrană sunt supuse cotelor procentuale aferente asigurărilor sociale și asigurărilor sociale de sănătate

Astfel, salariații în numele cărora a fost promovată acțiunea dedusă judecății beneficiază, lunar, de indemnizația de hrană prevăzută de art. 18 din Legea nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Natura juridică a acestei indemnizații trebuie stabilită ca fiind un drept salarial care face parte din veniturile salariale ale personalului din sectorul bugetar în înțelesul dispozițiilor art. 76 alin. 1 din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, astfel încât se impozitează prin cumulare cu veniturile salariale realizate în luna în care se acordă angajatului de către angajator în conformitate cu art. 78 din același act normativ.

De asemenea, potrivit art. 139 alin. 1 lit. a) și art. 157 alin. 1 lit.) din Codul fiscal pentru orice venit de natură salarială se datorează impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii, respectiv contribuția de asigurări sociale și contribuția de asigurări sociale de sănătate, prevăzute de art. 220 ind. 4 alin. 1 lit. a din cod.

În speță nu sunt aplicabile prevederile art. 142 din Codul fiscal care exceptează de la calculul contribuțiilor de asigurări sociale „hrana și drepturile de hrană” întrucât indemnizația de hrană este o noțiune diferită, cu o reglementare diferită, astfel cum s-a precizat expres și prin dispozițiile art. 157 alin. 1 lit. t) din același cod introduse prin OUG nr. 114/2018.

Totodată, potrivit regulii de drept *exceptio est strictissimae interpretationis* (exceptiile sunt de strictă interpretare și aplicare), atâta timp cât indemnizațiile de hrană nu au fost excluse expres din baza de calcul a CAS și CASS, nu este permisă aplicarea în ceea ce privește aceste adaosuri la salariu a excluderii din baza de calcul a respectivelor contribuții, prin excepție de la regula includerii oricăror sume primite de către salariați.

Faptul că Legea nr.227/2015 a fost modificată expres în sensul includerii indemnizației de hrană în baza de calcul a CAS și CASS prin OUG nr.114/2018 începând cu data de 01.01.2019 nu semnifică faptul că anterior acestei modificări indemnizația de hrană era exclusă din baza de calcul ca făcând parte din categoria drepturilor de hrană, prin scoaterea din această categorie și schimbarea regimului fiscal pentru viitor, ci întărește interpretarea conform căreia indemnizația de hrană nu intră în categoria drepturilor de hrană la care face referire art.142 pct.3 din Codul fiscal și intra în categoria adaosurilor incluse în baza de calcul a contribuțiilor în discuție, punând astfel capăt oricăror divergențe de opinie sub acest aspect, tranșând o problemă de drept ce a generat practică neunitară la nivel de țară, astfel după cum invocă chiar apelanții.

Din această perspectivă se constată că modificarea legislativă în discuție a intervenit după prima lună în care angajatorii s-au confruntat cu această problemă la nivel general, cu privire la toți salariații plătiți din fonduri publice, în vreme ce pentru perioada de timp vizată de acțiune cazul apelanților a fost singular, aceștia fiind singurii salariați bugetari care au beneficiat de indemnizații de hrană. Așadar prin această intervenție legislativă nu se poate aprecia că legiuitorul a intenționat să supună reținerii CAS și CASS numai ulterior datei de 01.01.2019, aplicarea unei astfel de măsuri fiind justificată și anterior prin aplicarea regulii generale instituite de art.139 alin.1 și de art.157 alin.1 lit.a din Codul fiscal, iar nu a unei excepții în care venitul în discuție nu se încadra, astfel legiuitorul confirmând corectitudinea interpretării conform căreia indemnizația de hrană reprezintă un adaos distinct de drepturile de hrană.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă, instanța va dispune suspendarea judecății prezentului apel până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție asupra chestiunii de drept cu care va fi sesizată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiuni de drept:

Dacă interpretarea coroborată a dispozițiilor art.139 alin.1 lit.a, art.142 lit.s pct.3 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal cu acelea ale art.18 alin.1 Legea nr.153/2017 conduce sau nu la concluzia că indemnizației de hrană acordată salariaților bugetari din domeniul sănătății, începând din 01.01.2018, se cuprinde în baza de calcul a contribuției de asigurări sociale;

De asemenea, dacă interpretarea coroborată a dispozițiilor art.157 alin.1 și 2, art.142 lit. s pct.3 Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal cu acelea ale art.18 alin. 1 Legea nr.153/2017 conduce sau nu la concluzia ca indemnizației de hrană acordată salariaților bugetari din domeniul sănătății, începând din 01.01.2018, se cuprinde în baza de calcul a contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Dispune înaintarea prezentei încheieri, la care se atașează următoarele înscrisuri, conforme cu originalul: copia cererii introductive de instanță, a Sentinței civile nr.273/18.04.2019 a Tribunalului Covasna, a cererii de apel formulată de către apelanta și a notei de ședință depusă de către apelanta reclamantă ce conține punctul de vedere privind sesizarea ICCJ.

Suspendă judecata apelului declarat în cauză până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept, conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 05.09.2019.

Președinte ,

.....

Judecător;

.....

Grefier,

.....